Magiczny Kraków

Anna Kajtochowa

2015-06-19

Urodzona 21 lipca 1928 roku w Brzozowie, zmarła 19 marca 2011 roku w Krakowie.

Pochodziła z Brzozowa na Podkarpaciu, ale związana była z Krakowem. Tu ukończyła dziennikarstwo na Uniwersytecie Jagiellońskim, pracowała w kilku redakcjach, m. in. w "Gazecie Krakowskiej", "Głosie Młodzieży" i "Studencie". W latach 1995-2005 była sekretarzem Zarządu Głównego Oddziału ZLP w Krakowie.

Ponadto aktywna w Konfraterni Poetów i Stowarzyszeniu Twórczym Artystyczno-Literackim. Promowała młodzież literacką, rekomendowała kilkadziesiąt debiutów poetyckich głównie we współpracy z Towarzystwem Słowaków w Polsce. Była honorową członkinią Polish American Poets Academy (USA). Członkini nadzwyczajna Towarzystwa Badań Biograficznych "Who is who" z siedzibą w Wiedniu.

Opublikowała powieści: "Babcia" (1982), Tamten Brzeg (1993) oraz kilkanaście zbiorków poetyckich, a mianowicie: "Sytuacje" (1983), "Krawędź" (1986), "Uroda Tarniny" (1990), "Sytuacje II" (1992), "Usiłowałam być człowiekiem" (1994), "Krzyk lelka" (1995), "Stygnąca kipiel" (1995), "Cień Ozyrysa" (1996), "Ogród ostów" (1997), "Tabliczka dawno roztrzaskanej prawdy. Wybór wierszy" (1998), "Nie jestem biegła w tajemnicach duchów" (2000), "Żyję snem?" (2002), "Bezdrożem ścierniska. Wybór" (2003), "Siódmy Krąg" (2004), "Rosła kalina..." (2005), "Wyłania się wiosna znad konturów cienia. Wybór" (2006), "Zza porannych mgieł" (2007). Tłumaczona na angielski, ukraiński, białoruski, słowacki, niemiecki i węgierski. Jej wiersze znajdują się w wielu antologiach polskich i zagranicznych.

W roku 1997 Eryk Ostrowski napisał o autorce książkę pt. "Wędrówki o świcie. Opowieść o Annie Kajtochowej".

Kropla milczenia

na rany otwarte
krzywdy piekące
urazy zapiekłe

kropla milczenia

na radość
kiedy się kończy
na szczęście
gdy się zaczyna
na śpiew milknący
w melodii wieczoru

kropla milczenia

na słowo
w gardle więzione
gdy uśmiech
w oczach zamiera
gest opadłej ręki

kropla milczenia

na zachwyt
który poraża
na lęk
paraliżujący
na klęski
którym nie ma końca
na słabość
której nie rozumiesz
i lukę w pamięci
olbrzymiejącą
na plotkę
wszechogarniającą
i liść
kiedy sfruwa
z martwiejącego
drzewa

kropla milczenia

na serce gdy ustaje
a człowiek umiera

kropla milczenia

7 I 1997